

Từ thuở nhỏ tôi đã thích đọc sách. Ông bố tôi, có máu văn nghệ, thích thu thập những sách báo, tạp chí chất đầy trong ngăn tủ để ở góc nhà, nên có cơ hội là tôi tìm đọc những truyện ký, cổ tích và những truyện dịch do quý cụ Nguyễn văn Vĩnh, Phạm Quỳnh chuyển sang Việt ngữ, và một số tác giả của Tự Lực Văn Đoàn..Thú đọc sách đã theo tôi vượt thời gian, không gian cho tới khi di tản sang Hoa Kỳ. Và, tôi đã gia nhập nhóm đọc sách ở Pierce County được vài năm, sau đó chuyển sang nhóm mới tại King County gần nhà hơn.

Tiêu chuẩn lựa chọn tác phẩm (văn học, chính trị, xã hội...) đều do tham dự viên lựa chọn. Sinh hoạt thảo luận của nhóm rất là dân chủ. Cả nhóm gồm khoảng 20 người, đa số là phụ nữ da trắng, đa số tốt nghiệp College, đã hồi hưu; thỉnh thoảng có bà gốc Phi, gốc Đại Hàn gia nhập, sau vài tháng thì bỏ cuộc. Trưởng nhóm là một ông Mỹ trắng, kỹ sư Boeing hồi hưu; khi thêm tôi nhập bọn thành ra hai nam nhân lạc giữa rừng gươm.Tham dự hàng tháng thường chỉ khoảng tám, chín người. Khi nào cuốn sách nổi tiếng và hấp dẫn, con số tăng lên đến 12-13 người. Ông trưởng nhóm có nhiệm vụ hướng dẫn

việc chọn lựa sách cho mỗi lục cá nguyệt bằng cách bỏ phiếu cho từng cuốn; rồi chuyển cho thủ thư để mua sẵn sách cho tham dự viên mượn về nhà đọc trước khi hội họp/thảo luận. Mỗi tháng chúng tôi họp một lần vào ngày thứ hai chót trong tháng. Tháng 12, chúng tôi được nghỉ, chờ tái nhóm thảo luận vào tháng Giêng..

Với ý định giới thiệu văn hoá Việt Nam,, tôi đã giới thiệu với nhóm cuốn tiểu thuyết viết về bối cảnh Việt Nam của tác giả Dương Như Nguyên- đó là cuốn “Daughters of the River Hương”- trong đó tác giả đã mô tả hoàn cảnh lịch sử, tâm lý của ba thế hệ phụ nữ suốt từ thời thuộc địa cho tới khi mất nước với làn sóng di tản lớn lao trong lịch sử VN. Nhân vật chính có thể ví như Thuý Kiều của thời đại mới khi cô gái này phải trao thân , sau này gửi phận, cho một người Mỹ có uy thế...để cứu vớt cha mẹ anh em được di tản vào cuối tháng Tư đen, năm 1975. Các tham dự viên đã đặt nhiều câu hỏi liên quan đến lịch sử VN, và đời sống của người tị nạn trên miền đất mới. Nhờ một số kinh nghiệm làm việc ở Bộ Xã Hội tiểu bang, tôi cố gắng trả lời theo sự hiểu biết của mình. Nhân cơ hội, tôi không quên giới thiệu tác phẩm tuyệt vời của VN-Truyện Kiều (The Tale of Kieu)-do học giả Huỳnh Sanh Thông dịch sang Anh ngữ. Tôi nói thêm là nhờ vào bản dịch đó mà ông Tổng Thống Obama và Phó TT Hoa kỳ có dịp *lấy* được những câu Kiều thích nghi với hoàn cảnh khi đón tiếp các thủ lãnh Cộng Sản VN sang thăm viếng nước Cờ Hoa.

Mới đây, nhóm chúng tôi đã thảo luận về cuốn sách” The Year that made Hitler”, 1924- của tác gia Peter Ross Range. Trong tác phẩm này, ông Range đã cực tả một năm máu chót, một năm tù đầy nhiều thuận lợi cho tên độc tài Hitler, sau khi bị bắt về tội đảo chánh bất thành, bị nhốt trong nhà tù Landsberg từ tháng 11/1923 cho đến 20/12/1924. Trong suốt thời gian bị tù, Hitler đã không ngừng tập luyện tài hùng biện nói trước quần chúng

và viết không ngừng nghỉ cuốn Mein Kampf (được coi như Thánh Kinh của Đức Quốc Xã). Khi được ra khỏi tù, Hitler đã chuyển bại thành cơ hội thuận lợi, kích động quần chúng, tái thiết, củng cố lại Đảng Quốc Xã và đã lôi cuốn cả triệu người Đức vào đảng. Nếu không bị tù đầy, có lẽ Hitler không bao giờ trở thành chính trị gia được tôi luyện trở thành kẻ khát máu với mục tiêu tối hậu kiểm chế cả Đức quốc, xâm chiếm các nước Âu Châu.. gây tai ương, gieo kinh hoàng cho cả thế giới; và thực thi chính sách diệt chủng người Do Thái trong các trại tập trung, Holocaust mà nay du khách vẫn còn được thăm viếng. Một số lớn tham dự viên đã có dịp du lịch và chứng kiến những hình ảnh hãi hùng trong những trại này. Thảo luận viên nhắc tới thảm cảnh Killing Field ở Cam bốt, và hỏi tôi về cảm tưởng sau khi đọc. Tôi trả lời là Việt Nam cũng có tên đồ tể, tàn ác không thua gì Hitler mà tên hấn không xa lạ với quần chúng Hoa Kỳ. Đó là Hồ Chí Minh, đệ tử chân truyền của Lê nin, Stalin và Mao Trạch Đông; tên phản quốc đã làm cho nhân dân Việt Nam điêu đứng... và đã bán đứng VN cho Tàu Cộng..

Trước đây mấy tháng, chúng tôi đã đọc và thảo luận một cuốn sách của dịch giả Howard Goldblatt ,có tiêu đề” Big Breasts& Wide Hips “(Ngực to,mông nẩy) do tác giả Trung Hoa Mặc ngôn viết. Mỗi chương trong cuốn truyện thuật lại một giai đoạn lịch sử khác nhau như Trận giặc Thái Bình hay Nghĩa Hòa Đoàn vào năm 1900, rồi sự sụp đổ của nhà Mãn Thanh vào năm 1911, và những năm đầu tiên của nền Cộng Hòa theo chủ nghĩa Tôn Dật Tiên, rồi cuộc xâm lăng của Nhật Bản vào thập niên 1930, tiếp theo là cuộc nội chiến Quốc Cộng, cuộc Cách Mạng Văn Hóa và những năm thời hậu Mao...

Cuốn sách , xuất bản năm 1995, đưa ra hai hoàn cảnh chính trị đối nghịch của hai anh em, một theo chủ nghĩa Quốc dân đảng, người kia theo chủ nghĩa cộng sản. Nhân vật theo Quốc

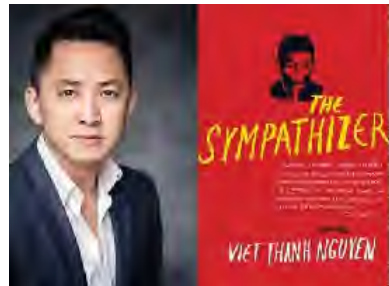
dân đảng được mô tả như một người đáng kính trọng, còn nhân vật theo Công sản thì thiếu lập trường, đáng bị khinh rẻ. Sau đây là một đoạn văn diễn tả cuộc phỏng vấn tác giả Mặc Ngôn (có nghĩa là Không nói) đã được dịch ra bằng tiếng Việt. Xin tóm tắt vài điểm chính:

Qua cuộc phỏng vấn, người ta thấy cuốn sách mô tả hoàn cảnh của một phụ nữ rất mắn đẻ (có tới tám người con) , sống trong một đất nước Trung Hoa phong kiến coi trọng tục đa thê, đã phải chịu đựng cảnh loạn lạc, đói kém. Cô ta lấy chồng khi mới 17 tuổi, và ông chồng thì bị bệnh bất lực. Để duy trì địa vị của mình trong gia đình, cô đã phải trao thân cho nhiều người đàn ông để cố sinh cho được mụn con trai theo đúng tinh thần “ nhất nam viết hữu, thập nữ viết vô”. Cậu con trai này lại là kết quả của cuộc ái ân với một mục sư ngoại quốc. Hơn thế nữa, dù đã năm tuổi, cậu bé vẫn bám vào vú mẹ không rời. Hiện tượng này được cắt nghĩa như mặc cảm Oedipe của đứa con trai yêu mẹ đến nỗi không chịu rời vú mẹ. Trong một ý nghĩa sâu xa hơn, đứa trẻ này còn là tượng trưng cho người đàn ông Trung quốc, hay đúng hơn, mấy đảng viên cộng sản không có can đảm thoát ly khỏi đảng mà cứ bám lấy Đảng với tinh thần lệ thuộc. Có muốn ly khai hay phản kháng, thì đành chờ đến lúc cuối đời !

Cuốn “Ngực To, Mông Nảy”, với tựa đề đầy dục tính, thực sự lại là một áng văn tả chân phong tục, tập quán , hoàn cảnh của người phụ nữ trong xã hội Trung Hoa đầy biến cố từ cuối thế kỷ 19 sang đến thời cận đại. Tác giả đã đoạt giải thưởng Văn Chương Hòa Bình về cuốn này.

Đối với những những người đã về hưu như tôi, ngày rộng tháng dài, thì đọc sách là một thú vui để trau dồi kiến thức, hiểu biết thêm văn hoá của các nước trên thế giới .

Đi dự buổi đọc sách cũng là cơ hội đàm thoại bằng Anh ngữ, trao đổi tư tưởng với những người cùng sở thích.

Một cuốn sách khác, “The Sympathizer”, một ‘bestseller’ của năm 2015, do một tác giả Việt Nam, Giáo sư Đại học University of Southern California Việt Thanh Nguyễn, đã đoạt giải thưởng Pulitzer về văn chương 2016.

Nhóm đọc sách của tôi đã chấp thuận thảo luận cuốn này vào đầu năm 2017.

Quý vị nào muốn thưởng thức áng văn tuyệt tác này, có thể tìm đọc tại các thư viện địa phương.

Đặng văn Dũng (Thiên Nhất Phương)

**Tôi không bắt buộc phải chiến thắng
nhưng tôi phải trung thực.
Tôi không bắt buộc phải thành công
nhưng tôi phải nỗ lực hết sức mình.**

- Abraham Lincoln -